

Sygn. akt *XVII AmE 15/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodnicząca: **SSO Ewa Malinowska**

protokolant: protokolant sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 16 października 2018 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A. gm. R.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o udzielenie koncesji

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 28 września 2017 r. znak: (...)

1. oddała odwołanie;

2. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w A. gm. R. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

Sygn. akt *XVII AmE 15/18*

UZASADNIENIE

Decyzją z 28 września 2017 r. (znak: (...)), wydaną na podstawie art. 35 ust. 3 w zw. z art. 33 ust. 1 pkt 2 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (dalej: PE) w zw. z art. 50 pkt 2 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (dalej: usdg) oraz w zw. z art. 104 k.p.a., Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmówił udzielenia przedsiębiorcy - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w A., gmina R. (dalej: Spółka (...)), koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej określonej w art. 32 ust. 1 pkt 4 PE, polegającej na obrocie paliwami ciekłymi.

(decyzja, k. 4-8).

W odwołaniu od powyższej decyzji przedsiębiorca wniósł o uchylenie decyzji w całości, podnosząc w stosunku do niej następujące zarzuty:

1) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 33 ust. 1 pkt 2 PE, poprzez uznanie, że środki finansowe, którymi dysponuje przedsiębiorca nie gwarantują prawidłowego wykonywania działalności;

2) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7, art. 8, art. 77 i art. 80 k.p.a., poprzez zastosowanie niewłaściwej metody wyliczenia możliwego do osiągnięcia przez przedsiębiorcę wolumenu obrotu przy wykorzystaniu posiadanych środków finansowych.

(odwołanie, k. 9-12).

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Po dokonaniu ponownej analizy akt sprawy oraz zarzutów zawartych w odwołaniu pozwany stwierdził brak podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji i podtrzymał stanowisko zawarte w decyzji.

(odpowiedź na odwołanie, k. 24-27).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskiem z 4 maja 2017 r., sprecyzowanym pismami z 16 czerwca 2017 r. i 18 września 2017 r., przedsiębiorca - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w A., gmina R., wystąpił do Prezesa URE o udzielenie do 31 grudnia 2030 r. koncesji na obrót paliwami ciekłymi, oznaczonymi następującymi kodami CN: benzyny silnikowe 2710 12 45, 2710 12 49. Z przedłożonego przez Spółkę biznesplanu wynika, że jej działalność miałaby polegać na tzw. czystym obrocie paliwami ciekłymi, a więc na pośrednictwie handlowym pomiędzy dostawcami a odbiorcami paliw. W tym celu miały być wykorzystywane środki transportu innego przedsiębiorcy, ponieważ Spółka (...) nie posiada infrastruktury technicznej i środków transportu. Spółka oświadczyła, iż wielkość planowanego przez nią rocznego obrotu paliwami ciekłymi miała wynieść 700.000 zł w 2017 r, 1.050.000 zł w 2018 r. i 1.100.000 zł w 2019 r.

dowód: wniosek o udzielenie koncesji, k. 1-2 akt admin.; pismo Spółki (...) z 16.06.2017 r., k. 34 akt admin.; oświadczenie o wielkości planowanego obrotu, k. 48 akt admin.; „Plan finansowy – biznes plan”, k. 59-63 akt admin.; korekta wniosku, k. 70 akt admin.

W zakresie wykazania możliwości finansowych do prowadzenia działalności koncesjonowanej wnioskodawca przedstawił zaświadczenie Powiatowego Banku Spółdzielczego w T. z 25 kwietnia 2017 r., z którego wynika, że na dzień 25 kwietnia 2017 r. środki na rachunku bieżącym Spółki (...) wynosiły (...) zł. Natomiast z dokumentu „Wydruk kartoteki rachunków klientów za okres 2017.04.07-2017.06.05”, wystawionego 6 czerwca 2017 r. przez ww. Bank wynika, że saldo rachunku Spółki na 5 czerwca 2017 r. wynosiło (...) zł. Z kolei z przedłożonego przez wnioskodawcę rachunku zysków i strat sporządzonego za okres 1.04.2017-31.05.2017 oraz z bilansu sporządzonego na dzień 31 maja 2017 r. wynika, że w danym okresie Spółka (...) nie osiągnęła przychodów, nie posiadała aktywów trwałych, a kapitał (fundusz) własny Spółki wynosił (...)zł.

dowód: zaświadczenie Powiatowego Banku Spółdzielczego w T., k. 19 akt admin.; „Wydruk kartoteki rachunków klientów za okres 2017.04.07-2017.06.05”, k. 53 akt admin.; „Rachunek zysków i strat sporządzony za okres 1.04.2017-31.05.2017”, k. 41 akt admin.; „Bilans sporządzony na dzień 31.05.2017”, k. 42-43 akt admin.

Dnia 15 kwietnia 2017 r., pomiędzy (...) Sp. z o.o. a PPHU (...), została zawarta „Umowa na dostawy i transport paliw”, na mocy której PPHU (...) zobowiązało się względem (...) do systematycznego dostarczania oleju napędowego i benzyny Pb95 oraz ich transportu pod wskazany adres. Według oferty PPHU (...) do ww. umowy, cena oleju napędowego miała wynosić 190 netto od ceny hurtowej (...) w danym dniu, a cena benzyny bezołowiowej 95 miała wynosić 150 netto od ceny hurtowej (...) w danym dniu.

dowód: „Umowa na dostawy i transport paliw”, k. 12 akt admin.; „Oferta na dostawę paliw dla firmy (...) Sp. Z.O.O”, k. 13 akt admin.

Na dzień 28 września 2017 r. hurtowe ceny paliw (...) S.A. przedstawiały się następująco (ceny bez podatku VAT za 1000 litrów paliwa w temp. 15 °C): dla benzyny bezołowiowej 95 – 3.562 zł, dla oleju napędowego Eurodiesel – 3.583 zł, dla oleju napędowego I Z-40 – 3.763 zł. Natomiast hurtowe ceny paliw (...) S.A. wynosiły na dany dzień (cena bez podatku VAT za paliwo w temp. 15 °C): dla benzyny bezołowiowej 95 – 3.562 zł/m⁽³⁾, dla oleju napędowego Eurodiesel – 3.581 zł/m⁽³⁾, dla oleju napędowego Arktyczny 2 – 3.761 zł/m⁽³⁾.

dowód: wydruki cen hurtowych paliw ze stron internetowych (...) S.A. ((...)) k. 71 akt admin. oraz (...) S.A. ((...)) k. 72 akt admin.

Decyzją z 28 września 2017 r., która została zakwestionowana w niniejszym postępowaniu sądowym, Prezes URE odmówił Spółce (...) udzielenia wnioskowanej koncesji.

Sąd przyznał moc dowodową wszystkim zgromadzonym w sprawie dokumentom zawartym w aktach sprawy, uznając je za wiarygodne. Powyżej opisany stan faktyczny znajduje oparcie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały przywołane przy ustalaniu podstawy faktycznej rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ramach zarzutu naruszenia art. 33 ust. 1 pkt 2 PE Spółka (...) zakwestionowała ocenę Prezesa, iż środki finansowe, którymi dysponuje Spółka, nie gwarantują prawidłowego wykonywania działalności koncesjonowanej. Zdaniem strony powodowej, wielkość obrotu nie ma związku z wysokością środków finansowych przeznaczonych na dany rodzaj towaru, będący przedmiotem zakupu i dalszej odsprzedaży, a w ramach posiadanej przez Spółkę kwoty na dzień rozpoczęcia działalności ((...) zł) można dokonywać obrotu paliwami w wielkości wielokrotnie przewyższającej deklarowaną ilość, co zależy tylko od częstotliwości przeprowadzonych operacji sprzedaży, a tym samym ciągłym dysponowaniem kwoty bazowej powiększonej sukcesywnie o zysk z każdej kolejnej operacji handlowej.

Ze stanowiskiem Spółki (...) nie można się zgodzić. Zgodnie z art. 33 ust. 1 pkt 2 PE, Prezes URE udziela koncesji wnioskodawcy, który dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności bądź jest w stanie udokumentować możliwości ich pozyskania. Natomiast stosownie do art. 35 ust. 3 PE, organ odmawia udzielenia koncesji, gdy wnioskodawca nie spełnia wymaganych przepisami warunków.

Pierwszy z przywołanych przepisów wprowadza jedną z podstawowych przesłanek udzielenia koncesji, mianowicie, przedsiębiorca ubiegający się o koncesję musi mieć odpowiednie możliwości finansowe w celu należytego prowadzenia działalności regulowanej, tj. musi dysponować określonymi środkami finansowymi lub co najmniej udokumentować możliwość ich pozyskania w przyszłości. Przy czym, samo udokumentowanie, czy to posiadania środków finansowych, czy też możliwości ich pozyskania, nie może mieć charakteru abstrakcyjnego, a zatem nie może sprowadzać się jedynie do oświadczenia wnioskodawcy w tym zakresie. Wnioskodawca musi przedstawić dokumenty i inne dowody potwierdzające w sposób obiektywny, że odpowiednimi środkami dysponuje lub będzie dysponował (tak: Z. Muras [w:] red. M. Swora, Z. Muras, Prawo energetyczne. Komentarz, Warszawa 2010 r., s. 1114). W orzecznictwie zwraca się przy tym uwagę, że podmiot ubiegający się o koncesję już w momencie składania wniosku o udzielenie koncesji winien wykazać, iż dysponuje odpowiednim kapitałem/majątkiem lub udokumentować możliwość jego pozyskania w przyszłości (tak np. trafnie Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z 8 maja 2007 r., sygn. akt VI ACA 38/07, System Informacji Prawnej LEX nr 1641003 oraz wyroku z 19 listopada 2009 r., sygn. akt VI ACA 527/09, System Informacji Prawnej LEX nr 1642904). Należy podkreślić, że o ile ocena, czy przedsiębiorca spełnia analizowany warunek, od którego zależy uzyskanie koncesji, pozostawiona jest Prezesowi URE, to – co istotne – na wnioskodawcy spoczywa obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających udzielenie mu koncesji, w tym obowiązek wykazania posiadania wymaganych środków finansowych, które obejmują wszelkie walory majątkowe, obrazujące sytuację ekonomiczną wnioskodawcy i gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej.

Dla skutecznego podważenia decyzji, wydanej przez organ regulacyjny, przedsiębiorca musi wykazać nietrafność przyjętych przesłanek do wnioskowania lub nielogiczność wyводу dokonującego oceny organu administracji. Zdaniem Sądu Okręgowego, w niniejszej sprawie powód nie sprostował wyżej wymienionym obowiązkom i nie wykazał, że posiada odpowiednie możliwości finansowe w celu należytego prowadzenia działalności w zakresie obrotu paliwami ciekłymi. Z tego względu, zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego skłania bowiem do wniosku, iż powód nie dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej, jak również nie udokumentował on możliwości pozyskania takich środków. Z zaświadczenia wystawionego przez Powiatowy Bank Spółdzielczy w T. wynika, że na dzień 25 kwietnia 2017 r. środki zgromadzone na rachunku bieżącym Spółki (...) w danym banku wynosiły (...) zł. Natomiast, zgodnie z założeniami opracowanego przez Spółkę biznesplanu, w roku 2017 planowała ona miesięcznie zakup i dalszą odsprzedaż paliw (w ramach tzw. czystego obrotu paliwami ciekłymi, bez korzystania z własnego zaplecza technicznego) w wysokości 15 tys. litrów benzyny bezołowiowej oraz 25 tys. litrów oleju napędowego, przy zakładanym rocznym obrocie paliwami ciekłymi wynoszącym od (...) zł w 2017 r. do (...) zł w 2019 r. Dla celów prognozy działalności przedsiębiorca przyjął cenę netto sprzedaży paliw oferowaną przez (...) S.A., bez uwzględnienia podatku VAT (23%). Głównym dostawcą paliwa miało być PPHU (...) w P., z którym 15 kwietnia 2017 r. zawarto „Umowę na dostawy i transport paliw”. Zgodnie z ofertą dostawcy do tej umowy, cena oleju napędowego miała zaś wynosić 190 netto od ceny hurtowej (...) w danym dniu, a cena benzyny bezołowiowej 95 miała wynosić 150 netto od ceny hurtowej (...) w danym dniu. Na dzień 28 września 2017 r. cena paliw (...) S.A. przedstawiała się następująco: dla benzyny bezołowiowej 95 – 3.562 zł/m⁽³⁾, dla oleju napędowego Eurodiesel – 3.583 zł/m⁽³⁾, dla oleju napędowego I Z-40 – 3.763 zł/m⁽³⁾. Po uwzględnieniu podatku VAT (23%), ceny te kształtują się natomiast następująco: dla benzyny bezołowiowej 95 – 4.381,26 zł/m⁽³⁾, dla oleju napędowego Eurodiesel – 4.407,09 zł/m⁽³⁾, dla oleju napędowego I Z-40 – 4.628,49 zł/m⁽³⁾. Natomiast ceny paliw (...) S.A. wynosiły na dany dzień: dla benzyny bezołowiowej 95 – 3.562 zł/m⁽³⁾, dla oleju napędowego Eurodiesel – 3.581 zł/m⁽³⁾, dla oleju napędowego Arktyczny 2 – 3.761 zł/m⁽³⁾. Z kolei po uwzględnieniu podatku VAT (23%), ceny te wynoszą: dla benzyny bezołowiowej 95 – 4.381,26 zł/m⁽³⁾, dla oleju napędowego Eurodiesel – 4.404,63 zł/m⁽³⁾, dla oleju napędowego Arktyczny 2 – 4.626,03 zł/m⁽³⁾. Według cen zakupu paliw przyjętych przez Spółkę (...) w biznesplanie, cena netto benzyny bezołowiowej 95 wynosiła 3,56 zł/litr, a cena netto oleju napędowego 3,41 zł/litr. Przy ocenie możliwości (...) Spółki (...) pod kątem należytego prowadzenia działalności koncesjonowanej, należało także uwzględnić koszty wykonywania tej działalności, obejmujące według biznesplanu: zużycie energii elektrycznej (12 tys. zł rocznie), doposażenie biura (2 tys. zł w 2017 r.) oraz inne koszty w wysokości 12 tys. zł rocznie, w tym: media, obsługa prawna, usługi rachunkowe, jak również nie uwzględnione w biznesplanie, koszty na zabezpieczenie wydatków związanych z roszczeniami odszkodowawczymi, czy należnościami publicznoprawnymi. Z kalkulacji przeprowadzonych przez Prezesa URE wynika, że w zależności od przyjętego wariantu sprzedaży (tj. miesięczny zakup benzyny bezołowiowej 95 i oleju napędowego Eurodiesel lub I Z-40 po cenach (...) S.A., miesięczny zakup benzyny bezołowiowej 95 i oleju napędowego Eurodiesel lub Arktycznego 2 po cenach (...) S.A., miesięczny zakup benzyny bezołowiowej 95 i oleju napędowego po cenach przyjętych w biznesplanie powoda), już na datę rozstrzygnięcia wniosku o udzielenie koncesji, Spółce (...) brakowałoby środków na zakup pierwszej miesięcznej partii paliw ciekłych w wysokości, odpowiednio, -27.333,44 zł, -32.868,44 zł, -36.854,45 zł, -32.389,45 zł, -21.977,50 zł (s. 5-8 uzasadnienia zaskarżonej decyzji). Ustalenia Prezesa w tym zakresie nie były kwestionowane przez stronę powodową, zatem w oparciu art. 230 k.p.c., mając na uwadze wynik całej rozprawy, Sąd Okręgowy uznał wyniki powyższych obliczeń za przyznane przez stronę powodową. Przy ocenie wymogu dysponowania środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności regulowanej istotne znaczenie ma także okoliczność, że Spółka (...) nie prowadziła dotychczas działalności koncesjonowanej, polegającej na obrocie paliwami ciekłymi, zaś na datę wydania zaskarżonej decyzji nie posiadała dochodów, ani aktywów trwałych, a kapitał (fundusz) własny Spółki wynosił (...) zł.

W ocenie Sądu Okręgowego, dotychczasowe ustalenia prowadzą do wniosku, że materiał zgromadzony w toku postępowania administracyjnego nie pozwalał na przyjęcie, że powodowa Spółka wykazała spełnienie przesłanki, o której mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2 PE. Trafne było zatem stwierdzenie Prezesa URE, że Spółka (...) nie spełnia, określonych w prawie energetycznym, warunków wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją na obrót paliwami ciekłymi, a w konsekwencji nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania tego rodzaju działalności. Na taką podstawę odmowy udzielenia koncesji wskazuje przepis art. 50 pkt 2 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, obowiązującej w dacie wydania zaskarżonej decyzji. Wprawdzie przepis ten nie stanowi samodzielnej podstawy do odmowy udzielenia koncesji, jednak w powiązaniu z treścią szczegółowych norm zawartych w prawie

energetycznym, w szczególności w art. 33 PE, daje podstawę do odmowy udzielenia koncesji, jeśli niespełnienie przez przedsiębiorcę wymogów niezbędnych dla uzyskania koncesji świadczy o braku rękojmi prawidłowego wykonywania działalności.

W myśl art. 50 usdg, przed podjęciem decyzji w sprawie udzielenia koncesji lub jej zmiany organ koncesyjny może:

1) wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, brakującej dokumentacji poświadczającej, że spełnia on warunki określone przepisami prawa, wymagane do wykonywania określonej działalności gospodarczej, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia;

2) dokonać sprawdzenia faktów podanych we wniosku o udzielenie koncesji w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją oraz czy daje rękojmię prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją.

Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej normuje w sposób generalny konstrukcję i procedurę koncesjonowania, określając w ten sposób ogólne zasady tego procesu. Natomiast zakres i warunki wykonywania działalności gospodarczej podlegającej koncesjonowaniu określają przepisy odrębnych ustaw. Pomiędzy przepisami wymienionej ustawy, stanowiącej *lex generalis*, a przepisami ustaw odrębnych (*lex specialis*) istnieją zatem relacje, które bynajmniej nie czynią przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej zbędnymi w procesie koncesjonowania. Przepisy tej ustawy regulują bowiem istotę prawną koncesji i podstawowe zasady koncesjonowania, zaś Prawo energetyczne formułuje podstawowy katalog przesłanek udzielenia lub odmowy udzielenia koncesji. Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej zawiera ponadto katalog przesłanek negatywnych, pozwalających na odmowę udzielenia koncesji. Zgodne z tą ustawą, organ koncesyjny może odmówić udzielenia koncesji lub ograniczyć jej zakres w stosunku do wniosku o udzielenie koncesji ze względu na zagrożenie obronności i bezpieczeństwa państwa i obywateli. Odmowa udzielenia koncesji może nastąpić nie tylko w przypadkach enumeratywnie wymienionych w art. 56 ust. 1 usdg, lecz także w sytuacji, gdy przedsiębiorca nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania działalności gospodarczej (tak: Z. Muras, op. cit., str. 1116).

Odnośnie do podniesionego w odwołaniu zarzutu naruszenia przepisów postępowania administracyjnego Sąd Okręgowy podziela utrwalone w judykaturze stanowisko, iż zasadniczo tego typu zarzuty są nieskuteczne przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ponieważ Sąd ten nie może ograniczyć sprawy wynikającej z odwołania od decyzji Prezesa Urzędu tylko do funkcji sprawdzającej prawidłowość postępowania administracyjnego, które poprzedza postępowania sądowe. Celem postępowania sądowego nie jest bowiem przeprowadzenie kontroli postępowania administracyjnego, ale merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy, której przedmiotem jest spór między stronami powstający dopiero po wydaniu decyzji przez Prezesa Urzędu. Postępowanie sądowe przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest postępowaniem kontradyktoryjnym, w którym uwzględnia się materiał dowodowy zebrany w postępowaniu administracyjnym, co nie pozbawia jednak stron możliwości zgłoszenia nowych twierdzeń faktycznych i nowych dowodów, według zasad obowiązujących w postępowaniu przed sądem cywilnym. Tutejszy Sąd jest sądem cywilnym i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w tym wypadku Urzędu Regulacji Energetyki, według reguł kontradyktoryjnego postępowania cywilnego, a nie sądem legalności decyzji administracyjnej, jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowno-administracyjnym. Tylko takie odczytanie relacji pomiędzy postępowaniem administracyjnym i postępowaniem sądowym może uzasadniać dokonany przez racjonalnego ustawodawcę wybór między drogą postępowania cywilnego i drogą postępowania sądowno-administracyjnego dla wyjaśnienia istoty sprawy (por. np.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r., sygn. akt III CRN 120/91; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., sygn. akt I CKN 265/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., sygn. akt I CKN 351/99; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 r., sygn. akt I CKN 1036/98; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 r., sygn. akt III SZP 2/05). Sąd Okręgowy uznaje, że nawet gdyby przyjąć, że w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych, to zarzuty w tym zakresie nie mogą być skuteczne, o ile uchybienia te mogą być sanowane w toku postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, bowiem tutejszy Sąd zobowiązany jest do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy,

przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym. Niezależnie jednak od powyższego, w ocenie Sądu, zaskarżona decyzja została wydana prawidłowo, po dokonaniu wnikliwego i całościowego zbadania materiału dowodowego sprawy oraz w granicach przysługującej organowi swobodnej oceny dowodów, zaś w uzasadnieniu wyczerpująco wyjaśniono motywacje decyzji, w tym także dlatego organ uznał, że wnioskodawca nie spełnienia wymogów określonych w art. 33 ust. 1 pkt 2 PE.

Reasumując, według Sądu Okręgowego, odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie, gdyż zaskarżona decyzja odpowiada prawu. Zarzuty podniesione w odwołaniu stanowią jedynie nieopartą dowodami polemikę z rozstrzygnięciem organu koncesyjnego i nie mogły prowadzić do zmiany lub uchylecia decyzji. Z tych wszystkich względów, stwierdzając brak podstaw do uwzględniania odwołania, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne Prezesowi URE złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł, ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Ewa Malinowska